

[Ole Espersen]

Jeg forstår, at hr. Engell som minister har været i den situation at måtte træffe afgørende beslutninger, som var baseret på forskellige juridiske vurderinger inden for hr. Engells eget ministerium, og naturligvis vil Folketinget da også kunne træffe beslutninger på basis af forskellige vurderinger. Vi må vælge den løsning, der forekommer os mest indgående belyst, mest korrekt og måske mest hensigtsmæssig, hvis det også er et spørgsmål om hensigtsmæssighed. Jeg synes, det netop må være Folketingets hovedopgave at foretage et sådant valg; hvis nogle f.eks. siger, at det og det er i strid med grundloven, og andre siger, at det ikke er tilfældet, hvem er så nærmere til at vogte grundloven end netop Folketinget? Så det er en opgave, jeg synes vi bør påtage os som en naturlig forpligtelse.

Og så må jeg også konstatere, at i og med at langt, langt de fleste andre demokratiske stater har lovråd og forfatningsråd, uden at det parlamentariske liv af den grund er gået i stå i de pågældende lande, tror jeg også, at man kan have det her i Danmark.

Så spørger man, hvorvidt regeringen kommer med et lovforslag om et lovråd. Det gør regeringen naturligvis ikke, det lå i det, justitsministeren sagde, for det er et folketingsanliggende. Socialdemokratiet kommer ikke med noget forslag på nuværende tidspunkt, for vi forventer, at en bredt sammensat kommission eller et udvalg, som bliver nedsat af Udvalget for Forretningsordenen eller af Præsidiet, vil fremkomme med forslag om etablering af et lovråd.

Vi ønsker ikke, at dette skal være et partipolitisk spørgsmål. Vi ønsker, at det skal være noget, der fra starten kan udarbejdes af et bredt flertal, helst af Folketinget som helhed, og jeg har en formodning og et håb om, at det bliver Folketinget som helhed, der til sin tid vil udfærdige et kommissorium for udvalget. Og så er det selvfølgelig op til partierne at tage stilling til det.

(Kort bemærkning).

Engell (KF):

Jeg må konstatere, at til trods for de mange udtalelser, beskyldninger og postulater, som Socialdemokratiet kom med i denne sammenhæng som oppositionsparti, har man nu som regeringsparti ikke planlagt noget særligt. Der

kommer formentlig enten nogle ideer fra Udvalget for Forretningsordenen eller noget, som er opstået i vor midte, og det må man så afvente.

Jeg vil ikke lægge skjul på over for hr. Ole Espersen, at i betragtning af den debat, der har været ført gennem det sidste års tid om dette spørgsmål, synes jeg nok, at der er sket noget af et holdnings skift, fra man var i opposition i forhold til nu, hvor man er i regering. Men det er også i orden, det accepterer jeg.

Så vil jeg gerne sige til hr. Ole Espersen, at det er da fuldstændig rigtigt, at jeg – og jeg tror også, det gælder for alle, der har været ministre – har skullet træffe afgørelser på grundlag af forskellige vurderinger, også forskellige juridiske vurderinger. Men det har jo ikke ret meget med sagen at gøre. Det er ministrene, der træffer afgørelser inden for deres ressortområde og bærer det fulde ansvar efter ministeransvarlighedsloven, men det er ikke det, jeg taler om. Jeg taler om det tilfælde, at regeringen og Justitsministeriets Lovafdeling på den ene side har én opfattelse og et lovvurderingsråd i Folketinget på den anden side har en anden opfattelse; der skal træffes en beslutning, der er uoverensstemmelse i den juridiske vurdering, og Folketinget træffer en afgørelse. Men hvor ligger egentlig ansvaret i den sidste ende?

Selvfølgelig bærer Folketinget et ansvar for de love, der vedtages. Men hvis hr. Ole Espersen ikke kan se, at dette rejser nogle helt væsentlige og principielle spørgsmål om forholdet mellem den udøvende magt og den lovgivende magt – i dette tilfælde Folketinget og et eventuelt lovvurderingsråd – ja, så mener jeg, at vi må tage os meget god tid til de drøftelser, vi skal have om dette forslag, før vi når frem til et resultat. Jeg kan i hvert fald godt se de principielle betænkeligheder, der vil opstå.

Jeg imødeser også konkrete vanskeligheder, hvis der f.eks. i forbindelse med lovbehandlingen i Folketingets udvalg bliver fremsat ønske om, at konkrete sager bliver genstand for vurdering i et lovvurderingsråd. Jeg kan udmærket se, hvordan det kan bruges og misbruges, hvilke muligheder der bliver for at trække sagerne ud, og hvilke problemer der kan blive, når ansvaret skal placeres i den sidste ende. Så derfor siger jeg stadig væk: Ideen er ikke god, men vi arbejder videre med den.